

Välkomna till (baka till) TC!

Efter semestern har vi fått ett antal nya arbetskamrater i och med att Bulycke lagts ner och jobb och människor flyttats till TC. *Kvasten* hälsar er alla välkomna till fabriken, inte minst ni som tidigare har jobbat här och nu kommit tillbaka. För er alla gör vi här en kort presentation av *Kvasten*, vad den är och vad ni kan ha den till.

Alla som någon gång städat en trappa vet att den måste sopas uppifrån. Företaget gör för det mesta tvärtom: ger sig på oss som finns på lägsta trappsteget. En av tankarna med *Kvasten* är att sopa trappan från toppen...

Det hela började hösten 2006. Det hade kommit lite för många beslut från ledningen som irriterade oss som arbetade i fabriken. Samma problem drabbade folk på många avdelningar men det fanns för lite samlat motstånd. För att sprida erfarenheter och tankar mellan avdelningar och skapa en plats där man högt och tydligt kunde säga det som många sa i sina fikarum, var vi några arbetskamrater som startade *Kvasten*.

Sedan slutet av 2006 har *Kvasten* kommit ut en gång i månaden och skrivit om saker som angår de flesta i TC. En kritisk röst från golvet i en tid när företaget har varit tuffare än på länge och cheferna fått stå lite för oemotsagda

Egentligen är ju detta med att företräda arbetarna mot cheferna fackets uppgift och *Kvasten* kan inte ersätta facket. Men genom att vara en oberoende tidning kan vi kan starta debatt och vara en blåslampa som sätter fart på företrädare som inte gör vad de skall.

Vi visste från början att om det skulle bli något av *Kvasten* krävdes det hjälp från många andra. Det är också vad som

hänt. I nästan varje nummer har någon ny person skrivit, vi har fått in tips om saker att ta upp och många har hjälpt till med att sprida den på sina banor och samlat in pengar för att betala tryckkostnaden. Vi har också fått hjälp med att göra en enkel hemsida där alla tidigare nummer finns för den som vill se vad vi skrivit om sedan starten.

På alla avdelningar händer saker som andra kan vara intresserade av. Genom *Kvasten* kan vi berätta vilka problem vi har och hur vi försöker lösa dem och på så vis hjälpa varandra. Det kan gälla balanser, rotationer, besvärliga chefer eller andra saker. Det också är bra om cheferna vet att dumheter de gör och säger kommer ut i fabriken. Då tänker de sig förhoppningsvis för och behandlar folk med lite större respekt. Säkert finns det saker även på de nya banorna som fungerar dåligt eller som bara skulle vara intressant att höra om för andra.

Vi hoppas därför att även ni som nu kommit från Bulycke skall tycka att *Kvasten* är läsvärd och använda er av den för att ta upp saker som ni reagerar på. Den som vill skriva eller hjälpa till på annat sätt kan enklast skicka mail till: kvastentips@hotmail.com eller prata med någon av oss som delar ut *Kvasten*. Har du något att berätta men inte gillar att skriva så hör av dig så hjälps vi åt. Kan man skicka sms så kan man också skriva i *Kvasten*!

“Krisavtal” och övertid

Samtidigt som vi fortfarande jobbar med lägre lön än vi skulle på grund av vårens “krisavtal” vill nu fabriksledningen att vi jobbar övertid under ett par lördagar. Det ställer onekligen en hel del frågor.

2 mars slöt IF Metall ett avtal med Teknikarbetsgivarna om att de skulle kunna sänka vår arbetstid och göra löneavdrag. Detta för att “säkerställa verksamheten” och “överbygga den ekonomiska krisen” som det står i avtalet. För oss på Volvo PV blev detta ett avtal som gav företaget rätt att skicka hem oss vissa dagar med 15% löneavdrag, samtidigt som den avtalade lönehöjningen 1 april uteblev och den arbetstidsförkortning vi har i form av ATK-timmarna drogs in för att minska företagets kostnader för ledigheten. Varken det centrala eller lokala avtalet presenterades för oss medlemmar innan det skrevs på, än mindre fick vi rösta om det.

Nu, mindre än ett halvår senare, går företaget ut och säger att vi skall jobba övertid under två lördagar på grund av tappad produktion. Eftersom många inte är så intresserade av att jobba över har en del chefer redan satt igång med samma påtryckningar som de började med när vi jobbade en massa övertid för ett par år sedan. Då hade Metall godkänt att det var arbetsgivarna som skulle få avgöra om våra skäl att inte jobba

övertid dög eller ej. Samtidigt går det nu ut information om att en stoppdag (först var det tre...) planeras i vecka 38 för att bygga om i fabriken för nästa bil.

Den planerade övertiden har gjort att många ställer sig frågor om vad som händer och gäller. Några av dessa frågor som *Kvasten* snappat upp är:

► Kommer “krisavtalet” att fortsätta gälla trots att vi jobbar över eller får vi tillbaka våra ATK-timmar och den avtalade lönehöjning som skulle gått in 1 april?

► Får företaget verkligen göra 18 september till en “blå” dag (ledig dag som vi är med och betalar genom löneavdrag med mera)? Enligt “krisavtalet” skulle sådan tid läggas ut för att hindra uppsägningar, inte för att göra det billigare för företaget att bygga om fabriken.

► Blir det fler “blå” dagar (lediga med löneavdrag) när övertiden är slut?

Det är inte mycket begärt att vi får svar på dessa frågor.

Lars Henriksson

Följa skyddsinstruktioner = sabotage?

Att man skall montera exakt så som det står i pappren är väldigt viktigt enligt företaget. Alla är också överens om att man skall använda den skyddstrustning som finns. Men om det innebär att banan stannar verkar det inte vara så noga. I alla fall om man skall döma efter denna historia från bana 1:6.

Sista torsdagen innan semestern fick vår bana besök av ett gäng produktionsledare från andra banor i fabriken. Anledningen till besöket var att vi på 1:6an störde produktionen genom att orsaka mycket "brus", det vill säga småstopp.. En person ur det besökande gänget var snabb med att anklaga oss operatörer för "sabotage" eftersom vi "valt" att "brusa" extra mycket just sista dagen vi skulle köra produktion innan semestern.

Den verkliga anledningen till att vi "brusade" extra mycket vid just detta tillfälle fanns i själva verket på reservhjulsbalansen och beror helt enkelt på att folk inte längre orkade lyfta in reservhjulen i bilarna för hand. Samtliga började istället använda

det lyftverktyg som man skall använda enligt Volvos egna VES/OES och även enligt de skyddsföreskrifter som finns. Problemet är att balansen är så stressig att man inte hinner med när man använder lyften vilket medfört att många helt slutat att använda den.

Det är givetvis inte bra att lyfta tunga hjul för hand men den press om finns på oss att inte stoppa banan är så stor att vi ofta gjort det i alla fall. Och när vi så slutar jobba på detta skadliga sätt anklagas vi för sabotage! Är det verkligen värt att bryta mot skyddsregler, stressa sönder sig och låta kroppen ta skada bara för att låta banan rulla? Ta själv ställning...

Aleksandra, skyddsombud 1:6, kväll

Ergonomi och ekonomi

Nu är det bevisat: det är dåliga konstruktioner och monteringar som skapar problem med ergonomi och kvalitet. 94 procent av kostnaderna för att åtgärda kvalitetsfel uppstår när montörerna har haft dåliga förutsättningar för att utföra sitt jobb. Och det kostar stora pengar för företaget. Ännu en gång har det bevisats vad vi länge sagt i Kvasten: en trappa måste sopas uppifrån!

Det är ergonomen Annki Falck, med lång erfarenhet från nya bilprojekt inom Volvo PV, som i arbetet med en doktorsavhandling på Chalmers studerat monteringen av ett stort antal bilar där montören haft den dålig arbetsställning. På bara en av monteringarna beräknar hon att företaget skulle spara 6 miljoner om konstruktionen inte vore sådan att den dåliga ergonomin skapade en massa problem för montörerna.

DÅLIG EGNOMI GER DÅLIG KVALITET

I arbetet med avhandlingen har hon undersökt 24 400 bilar och kommit fram till följande hårda fakta:

◆ Risken för kvalitetsbrister i är sju gånger högre om monteringsförutsättningarna innebär en hög eller medelhög belastning på montören, jämfört med en låg belastning.

◆ Kostnaderna för att åtgärda de fel som uppstår är 14 gånger högre för de fel som uppstått när montören utsatts för hög- eller medelhög belastning, så kallad högriskmontering.

◆ Av de totala kostnaderna för att åtgärda fel som uppstår i produktionen står högriskmonteringarna för närmare 94 procent.

INGA NYHETER

Falck säger själv i en intervju att hennes avhandling egentligen inte visar något nytt, att konstruktioner med dålig ergonomi kostar stora pengar är bevisat i flera undersökningar innan. Vid en studie som utfördes i Linköping på ett 20-tal olika företag var risken för kvalitetsproblem upp till tio gånger högre när monteringen innebar en hög eller medelhög belastning.

INGET INTRESSE

För de flesta som själva jobbat på banan är det heller inga nyheter. När jag var skyddsombud för ett antal år sedan försökte jag få företaget (och även verkstadsklubben) att ta hit en annan person som doktorerat i ämnet på Chalmers. Hon hade tagit fram ett sätt att beräkna den verkliga tiden man borde sätta på arbete i dåliga arbetsställningar. Till den rena monteringtiden skulle man då lägga de sekunder som behövdes för att musklerna skulle återhämta sig så mycket att man kunde anstränga sig igen utan att riskera skador. En montering med dålig ergonomi skulle på så vis bli betydligt dyrare att införa vilket skulle kunna tvinga fram konstruktioner som som i och för sig var dyrare men enklare

att montera och därmed billigare i slutändan. Varken företaget eller verkstadsklubben var dock intresserade av att höra vad denna forskare hade att säga.

PINSAMT FÖR CHEFERNA

För våra chefer borde Annki Falcks avhandling vara väldigt pinsam läsning. Samtidigt som de rationaliserat och ökat arbetsbelastningen på de flesta ställen i fabriken har de under flera år hävdade att vägen till att lösa kvalitetsproblemen går genom genom saker som minskade rotationer, uppdelning i lag, mp3-spelarförbud, detaljstyrning av hur vi monterar och så vidare. Allt har handlat om att lägga skulden för problemen på oss som jobbar i produktionen.

När nu en volvoanställd ergonom bevisat att problemen inte alls beror på oss utan på de förutsättningar företaget ger oss borde cheferna skämmas, be om ursäkt och riva upp många av sina beslut. De borde till och med fråga montörer och skyddsombud vilka jobb som är mest belastande och sedan kämpa för att ändra konstruktionen. Men det kräver först och främst att de läser och förstår vad Falcks och andras forskning visar. Och det är kanske att hoppas på för mycket.

Lars Henriksson